

Seni de mi

– *sturhan* · 31 Mayıs 2020

SENİ DE Mİ?

Sen de mi yıkıldın, seni de mi kırdılar?
Seni de mi soldurdular, seni de mi ağlattılar?
Seni de mi sürüklediler, seni de mi sınıadı bu felek?
Seni de mi zehri ile bunalttı bu dünya?

Senin de mi yurdun yok?
Senin de mi vatanın yitik?
Yaraların oluk oluk kan,
Tedavin zor, adın hüzün.

Senin de mi gözlerin yaşlı,
Bahara özlemin var,
Kara kışların var,
Kalbinde fırtınalar var.

Senin de mi eksik mutluluğun,
Ufukların karanlık,
Gökkuşağını yağmurlar sildi,
Titrer yüreğin kederle.

Şimdi döndüm kendime,
Şimdi bildim beni taşıyan ben var,
Sen de sıyrıldın yangınlardan, amansızlıktan,
Ben de sıyrıldım, imansızlıktan, yokluktan.

Ağlasam da, yakılsam da, tutulsa da nefesim,
Sussun rüzgâr, dolaşmasın birbirini yiyen bu insanlar,
Ağlamasın Peygamberin sevdiği yetim çocuklar,
Aç yatmasın artık yoksullar, bozulmasın mutluluklar.

Galip olmasın Ya Rab hainler, münafıklar,
Aman Ya Rab bitsin dünyadaki bu nefsin zulmü,
Mazlumlar ağlamasın, mahzunların kan dolmasın gözleri,
Yollar temizlensin, diller Sen'i zikretsinsin.

Bütün melekler rahmet, aşk ve muhabbet taşınsın,
Kalpler huzura ersin. Donmuş yürekler ısınsın,
Küflenmiş ve ölmüş kalpler "Allah", diye dirilsin,
Efendimin güllerinin kokusu, altı ciheti kuşatsın.

Uyansın mü'minler ve kavuşsun nura,
Ümitler solmasın "Medet" diyen diller mahzun olmasın.

Sadettin TURHAN

01.03.2011